

**Aleksandra
Kucharska-Cybuch**
Scenariusz warsztatów

Tajemnicze dziecko E.T.A. Hoffmanna

Aleksandra Kucharska - Cybuch — zajmuje się ilustracją, grafiką i scenografią. Absolwentka Wydziału Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Grupa wiekowa: 8-14 lat

Liczba uczestników: 20-25 osób

Czas trwania: 45/60 min

Cele: rozwój kreatywności w oparciu o wartościową literaturę dla dzieci.

Warsztaty plastyczne dla dzieci, inspirowany książką pt. „Tajemnicze dziecko„ E. T. A. Hoffmanna.

Organizacja przestrzeni:

Warsztaty najlepiej przeprowadzić na stolikach, ewentualnie na podłodze.

Materiały:

- kartki papieru A3 i A4 białe i kolorowe (stonowane kolorystycznie),
- pędzle – grube i cienkie,
- kredki ołówkowe i świecowe,
- czarne flamastry, cienkopisy, czarny tusz (można go wykorzystać do techniki lawowania),
- kilka pojemników z wodą.

Przygotowanie do zajęć:

- przygotuj materiały techniczne potrzebne do przeprowadzenia zajęć,
- przygotuj się do rozmowy na temat ilustracji, jej roli, znaczenia w książce. Omów krótko różne techniki i sposoby wyrazu plastycznego, pokaż kilka przykładowych reprodukcji,
- zademonstruj książkę, „Tajemnicze dziecko” E.T.A. Hoffmanna (wyd. Media Rodzina), pokaż ilustracje, powiedz coś na ich temat.

Podstawa programowa:

Rozwijanie kompetencji, takich jak: kreatywność, innowacyjność; zainteresowanie uczestników czytaniem.

Dodatkowe informacje o książce dla prowadzącego warsztaty:

W proponowanej i ilustrowanej przez Aleksandrę Kucharską-Cybuch książce, jak zwykle u Hoffmanna, dzieją się dziwne rzeczy, a do świata rzeczywistego wkrada się świat wyobraźni i istoty i z innego wymiaru. Jest tam las w którym dzieci, rodzeństwo — Feliks i Bogumiła bawiąc się spotykają tytułowe tajemnicze dziecko, z którym stawia czoła złemu nauczycielowi przedstawionemu jako ogromna mucha-gnom. Książka opowiada o zwyczajnym świecie, do którego wkrada się magia, o sile wyobraźni, harmonii z naturą jako receptce na szczęście i że każdy powinien zachować w sobie coś z dziecka. W celu zainspirowania dzieci, dodatkowo można przeczytać im krótki fragment książki, np. opis jakiejś postaci (przedziwne kwiaty w lesie) czy innych tajemnic ukrytych w lesie.

W opowiadaniu „Tajemnicze dziecko”, wcieleniem zła jest nauczyciel Inkaust (mucha) reprezentujący instytucjonalne wychowanie i kult rozumu, a dzieci zdaniem Hoffmanna przede wszystkim potrzebują wolności, przyjaźni i wyobraźni, wtedy się spełniają i są szczęśliwe.

Przebieg zajęć:

Warsztaty zacznij od wypowiedzi w paru zdaniach na temat Ernesta Teodora Amadeusza Hoffmanna jednego z najbardziej znanych w świecie pisarzy dla dzieci, pisarza późnego romantyzmu niemieckiego, który wspiął się głównie opowiadaniem fantastycznym dla dzieci— „Dziadek do orzechów i król myszy”, którego paralelą i kontynuacją jest właśnie „Tajemnicze dziecko”.

Następnie zapytaj dzieci, co to ich zdaniem jest ilustracja, czy i w jakich książkach się z nią zetknęły, czy widzą różnice w ilustrowaniu, jeśli chodzi o technikę, czy lubią szczególnie jakiś typ ilustracji, mogą przytoczyć tytuły książek w których ilustracje wyjątkowo im się podobały (niech dzieci spróbują wymienić nazwiska zapamiętanych przez siebie ilustratorów).

Przy tej okazji można szerzej opowiedzieć o różnicach i sposobach ilustrowania, technikach: malarskiej, rysowaniu głównie kreską, wyklejaniu papieru, wyszywaniu ze szmatek itd.

Można jeszcze powiedzieć o tym, że każdy ilustrator ma swój własny styl, inaczej wyraża obrazami to, co dzieje się w książce, dopełnia ją wizualnie podkreślając jej nastrój, potęgując wrażenia (można pokazać parę przykładów).

Al. Kucherko - Lybuch (2014v)

„Příjemné olečko“ - E. T. A. Hoffmann

Al. Kucherske - Lybuch 2013v

„Tajemnére diečko“ - E.T.A. Hoffmann

Następnie w oparciu o książkę Hoffmanna, wertując ją i pokazując ilustracje można zapytać, w jakim są stylu zdaniem dzieci i co o nich sądzą.

Przystąpcie do pracy. Po rozdaniu kartek papieru, dzieci będą mogły wybrać co i czym chcą rysować. Niezwykłe istoty, zaczarowane rośliny czy może samego nauczyciela magistra Inkausta, obrzydliwą muchę, uosobienie zła.

Po zajęciach należy zebrać wszystkie prace dzieci i omówić je. Zapytać o to, co przesądziło o wyborze tematu, czy miały przyjemność rysując i malując. Można wskazać na różnorodność prac, pomysłów i wysłuchać co dzieci mają do powiedzenia na temat swoich własnych rysunków. Możecie wyeksponować ilustracje dzieci (zorganizować wystawę) tak, żeby uczestnicy warsztatów mogli zobaczyć wszystkie prace i je ze sobą porównać.